

MOCIÓ CONSEQÜÈNCIA D'INTERPEL·LACIÓ

Mesures de caràcter polític i pressupostari a adoptar per part del Govern per tal de contribuir al finançament de la despesa corrent i de la inversió de les institucions culturals que han vist severament disminuïts els fons estatals en els darrers anys

Sr. President, senyories,

...

Parlàvem fa unes setmanes, en aquest ple i en el debat de la interpel·lació prèvia a aquesta moció, de com és d'important que les administracions públiques donin suport a l'activitat cultural per mitjà d'una adequada política pressupostaria que impulsi la creació, la producció i la divulgació dels bens culturals.

Dèiem que la crisi, i la gestió que d'ella s'ha fet, ha passat factura a molts sectors i també al sector cultural – una factura al nostre entendre excessiva – i posàvem de manifest algunes de les xifres que, a Catalunya, il·lustren els efectes d'aquesta crisi en les principals institucions culturals catalanes.

El senyor Ministre d'Educació i Cultura va dir: *“hubo que ajustar los presupuestos, reduciendo las inversiones en patrimonio cultural, las aportaciones a las instituciones culturales y las subvenciones”*,

tot afegint a continuació que *“los tiempos difíciles han pasado y que iniciamos una senda mucho más esperanzadora, y en esa senda la cultura ocupará un papel de primer orden”*.

Cal dir que una primera ullada al projecte de Pressupostos no confirma aquests bons desitjos.

A més, explicava les iniciatives de cooperació cultural en marxa, amb l'Ajuntament de Barcelona per una banda i amb la Conselleria de Cultura de la Generalitat per l'altra, que esperem que arribin a bon port.

Doncs be, avui es tracta de donar contingut a aquestes esperances i verificar que, certament, s'adopten els compromisos pertinents per tal que la cultura ocupi aquest paper de primer ordre.

Sens dubte, el primer que cal és recuperar les dotacions per finançar les activitats del conjunt de les institucions esmentades en la Moció, que el propi Ministre ha reconegut que *“han sufrido importantes reducciones”*. I cal fer-ho oferint a aquestes institucions un marc temporal previsible, que les permeti establir el seu propi horitzó financer i, així, les seves perspectives de programació i producció.

Però, més enllà de les qüestions pressupostàries – que són importants – el que el Grup Socialista pretén amb aquesta Moció és **establir una dinàmica diferent en la relació entre el Ministeri de Cultura amb aquest conjunt**

d'institucions culturals que són, de debò, molt rellevants per a Barcelona i per a Catalunya.

Però que ho són també per al conjunt d'Espanya.

Al nostre entendre, cal que la política cultural del govern, desenvolupada per mitjà del Ministeri, s'orienti més cap al desplegament d'una estratègia cultural comuna que no pas cap a la simple gestió d'un conjunt d'equipaments que no han estat transferits i que pertanyen a la òrbita de gestió ministerial, bàsicament ubicats a Madrid.

Espanya és un Estat pluricultural. Aquesta és una dada de la realitat.

Però és que a més és una bona dada. Si la sabem aprofitar.

Per això és bo que existeixin institucions culturals arreu de l'Estat que formin part d'aquesta política cultural comuna.

Això és, precisament, el que justifica o aconsella que el Ministeri formi part de llurs òrgans de govern.

L'existència d'una política cultural comuna, tanmateix, no pot ser el resultat, simplement, dels propòsits del Ministeri, per molt adequats que poguessin ser. Cal que sigui el resultat d'una concertació amb les administracions concernides i, també, amb les institucions culturals a les que m'estic referint.

El Ministre, en la seva resposta a la interpel·lació, posava com exemple de cooperació cultural un possible acord entre el Teatre Real i el Liceu de Barcelona per a una determinada producció.

Aquesta és una bona via.

Però, fixin-se que el Ministre es referia al Liceu com a una institució molt important per a Barcelona i per al conjunt de Catalunya. És clar que ho és.

Però també és una institució important per al conjunt d'Espanya: aquest és el canvi de lògica que nosaltres desitjaríem.

Proposem, doncs, en aquesta ocasió, un primer acord que insta el Govern a definir aquesta política cultural comuna que ha d'expressar-se, entre d'altres maneres, per mitjà dels equipaments culturals en quins òrgans rectors participa el Ministeri.

Instem igualment el Govern, esperançats per l'anunci de que la cultura ocuparà un paper de primer ordre, a promoure els acords necessaris amb les administracions de Catalunya per tal de garantir el finançament d'aquests equipaments i fixar, a més, un calendari per a la recuperació del mateix.

També reiterem, un cop més, la necessitat de revisar els instruments que facilitin el suport econòmic i financer dels agents privats.

I, finalment, proposem l'adopció d'acords per a la promoció i divulgació de les activitats dels equipaments ja esmentats en el conjunt d'Espanya.

Senyories,

L'aprovació d'aquesta Moció, a més d'implicar un compromís econòmic del Govern per a aquest conjunt d'institucions que estan a Catalunya, però que són importants per a tot Espanya, implicaria avançar en la definició d'una política cultural comuna, congruent amb el caràcter pluricultural de la nostra societat i útil per al restabliment del diàleg tan necessari entre la Generalitat i el Govern d'Espanya.

Moltes gràcies.